

կ. Պոլիսի պասմայի հրապարակին վրայ, Թօքատեան վաճառատան հետ, ըլլալով մեծաքանակ ծախող՝ տարին իբր 150000 հատոր:

Թօքատեան վաճառատունը պասմայի, որ կը գործէր ընդհանրապէս յարմարցուած աման տեսակներու վրայ, եղաւ սկզբնապատճառ պասմայի գիներուն յանկարծ անկման՝ շո՛ւտ շա՛տ և չիո՛թ իմն սպառելու տենչով, որով իր Մանչէսթըրի հինաւորաց վարիչին բովանդակ գործունէութիւնն և փորձագիտութիւնը չծառայեց ուրիշ բանի՝ բայց միայն շատ սպառելու և պասմայի նման անհաստատ գործի մը հաստատուն և բանաւոր գիները կոտրելու՝ հեւ ի հեւ յախուռն մրցումով: Այսպէս երեսուն տարիէ հետէ շարունակեալ 20⁰/₀ և 15⁰/₀ պասմայի հարկաւոր շահերն յանկարծ կիյնային անխոհեմաբար 5⁰/₀, 3⁰/₀, 2⁰/₀ի, և 33 ու 36 ինչէզ եարտաներն՝ 34, 32, 30 մինչեւ 27¹/₂ և 25 ինչէզի: Այս մեշամրցութիւնը, որ տեղի ունեցաւ մանաւանդ Ֆնտըքլեան և Թօքատեան վաճառատուններու միջեւ, լաւ չներգործեց կ. Պոլիսի պասմայի ատեանին վրայ և մրցողները չշահեցան անկէ իրենց եռանդին ու աշխատութեանց համեմատ: Գին ու արժեք իջեցունելէն դիւրին բան չիկայ. արհեստն ու նարսարուքիւնը՝ զին բռնել չալու արժեքաւոր ապրանք հասցունելու մանաւանդ արհեստակցական վանառագնացքը չկոտրելու մեջ կը կայանայ. վերոյիշեալ երկու վաճառատունք՝ նախագործութեամբ Թօքատեանց՝ չունեցան այս արհեստական իմաստութիւնը, և առեւտր. հրապարակը տուժեց շա՛տ բան: Կրճնային իրենք ալ աւելի՛ շահիլ և չդպչիլ միւս ծախողներուն սովորական շահերուն: Գարակէօզեան Յովհաննէս Խոնչէկիւլեան և ուրիշ քանի մը հին տուներ միայն տուեցին իրենց արժանաւոր գիներուն վրայ՝ թէպէտ ոչ այնքան շատ ծախելով, բայց ընդհանրապէս